

[Indenrigs- og boligministeren.]

af de under indenrigsministeriet hørende bygninger og haver m. v., administrationen af bygge Lovgivningen, herunder boligtilsyns- og saneringslovgivningen, af byplanlovgivningen og byggestøttelovgivningen.

Formålet med oprettelsen af bygningsdirektoratet var at foretage en samling af administrationen vedrørende alle de forskellige opgaver, der påhviler staten i forhold til byggeriets udvikling her i landet, således at disse opgaver sikredes varetaget med fornøden administrativ og teknisk sagkundskab. Ved oprettelsen af et ministerium for byggeri og boligvæsen i 1947 skete der imidlertid en helt ny organisation af byggeriets problemer, hvorved der skete en yderligere samling af opgaverne på dette område. Denne organisation er opretholdt også efter den i 1950 stedfundne oprettelse af et indenrigs- og boligministerium, hvortil de pågældende sagområder blev overført. Som følge af denne ændrede tilrettelæggelse af administrationen er grundlaget for at bevare statens bygningsdirektorat som et særligt organ bortfaldet. Endvidere har det vist sig, at den ved bestemmelserne i loven om statens bygningsvæsen foretagne afgrænsning af de til direktoratet henlagte sagområder har medført, at administrationen af de under boligdepartementet og direktoratet hørende emner ikke har kunnet tilrettelægges helt så praktisk som ønskeligt. Da stillingen som direktør for statens bygningsdirektorat vil blive ledig pr. 1. april 1952, har regeringen herefter ment det rigtigt at foreslå direktoratet ophævet fra nævnte tidspunkt, således at de under direktoratet hørende forretninger henlægges under boligdepartementet for derigennem at muliggøre en mere smidig tilrettelæggelse af administrationen af statens opgaver i forbindelse med byggeriet.

Idet jeg iøvrigt tillader mig at henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg hermed anbefale dette til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Jeg har herved den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til midlertidig lov for Færøerne om pantsætning af fangst.*

Loven giver de færøske fiskere hjemmel til at stifte underpant i fangsten for lån, der ydes til udrustning og drift af fiskerfartøjer. Den gælder alene med hensyn til fangsten i året 1952 og svarer i hovedtræk

til en række midlertidige love for Færøerne, der blev gennemført i årene forud for krigen.

Under krigen og i de nærmest følgende år fandtes ikke nogen tilsvarende lovgivning, men i de senere år er spørgsmålet påny blevet aktuelt, og Færøernes landsstyre har ved lagtingslove gældende for årene 1950 — 52 gennemført bestemmelser svarende til førkrigstidens midlertidige love, idet man var af den opfattelse, at spørgsmålet nu henhører under Færøernes hjemmestyre.

Statsministeriet har imidlertid efter aftale med justitsministeriet overfor Færøernes landsstyre gjort gældende, at en lov som den foreliggende ikke kan gives som lagtingslov, da den indeholder ændringer i rigets almindelige formueretlige lovgivning. Landsstyret har erklæret sig enigt heri og derefter anmodet om, at et lovforslag svarende til den sidst vedtagne lagtingslov, der gælder for året 1952, måtte blive fremsat i rigsdagen.

Idet jeg iøvrigt tillader mig at henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg anbefale dette til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Fremsættelse af lovforslag.

Formanden: Jeg giver ordet til den højtærede indenrigs- og boligminister, for at han kan fremsætte tidligere anmeldte lovforslag.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): I denne fremsættelsestale vil jeg tillade mig at motivere *forslag til lov om ændringer i byggestøttelovgivningen (vedrørende hovedstadsområdet)* og *forslag til lov om ændringer i loven om købstadkommunernes styrelse m. m.*

I redegørelsen for disse lovforslag vil det høje ting gang på gang blive stillet overfor en personlig erkendelse, som mit arbejde med hovedstadsproblemerne har bibragt mig. Måske vil resultatet af mine overvejelser være en skuffelse for nogle, men en lettelse for andre. Jeg er igennem lange og mange overvejelser nået til det resultat, at hovedstadens problemer må løses etapevis. De politiske og økonomiske forudsætninger for at fravige denne etapevise fremgangsmåde savnes i øjeblikket, og en omkalfatring er i virkeligheden næppe heller ønskelig.

Når jeg fremsætter de annoncerede lov-